

ความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อพรรคเพื่อไทย

Pheu Thai Party's Political Popularity

ดวงใจ สุวรรณสุข Miss Duangchai Suwannasuk

จิรารัตน์ ตะวะนะ Miss Jirarat Tavana

นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

duangchai4533@gmail.com

บทคัดย่อ

ประชาชนมีความนิยมทางการเมืองต่อพรรคเพื่อไทย ทั้งก่อนและหลังจากรัฐประหาร พ.ศ.2557 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า องค์ประกอบความนิยมทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นอุดมการณ์ พรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ผู้นำพรรคการเมือง ผู้สมัครพรรคการเมือง รวมทั้งไกการ บริหารจัดการพรรคการเมือง ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลให้ประชาชนตัดสินใจทางการเมือง ได้ เพราะองค์ประกอบความนิยมทางการเมืองดังกล่าว ประชาชนสัมผัส ได้โดยง่าย อาทิ นโยบายของ พรรคการเมืองที่ประชาชนสัมผัสได้จากผลงานที่เห็นเป็นรูปธรรม หรือผู้นำพรรคการเมืองที่มีความ ตั้งใจกับการขับเคลื่อนนโยบายของพรรคการเมือง เป็นต้น ทั้งนี้ความนิยมทางการเมืองเป็นสภาพปกติ ของปัจเจกบุคคลที่พึงแสดงออกต่อพรรคการเมืองที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดและอุดมการณ์ของ ตนเอง

ความนิยมทางการเมืองของพรรคเพื่อไทย พิจารณาได้ 3 มิติ ที่ถือว่าเป็นองค์ประกอบของ ความนิยมทางการเมือง คือ นโยบายพรรคการเมือง ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และหัวหน้า พรรค จะเห็นได้ว่าความนิยมทางการเมืองเป็นเรื่องของความชื่นชอบหรือเรียกว่า “รสนิยมทาง การเมือง” ของปัจเจกบุคคลที่แสดงถึงความจงรักภักดีต่อพรรคการเมืองที่ตนเองนิยมและมีความ เชื่อมั่นศรัทธาว่า พรรคที่ตนเองชอบนั้นจะสามารถตอบสนองความต้องการและข้อเรียกร้องทาง การเมืองได้ ซึ่งการที่พรรคการเมืองได้ทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นแล้ว ก็จะมีผลต่อการตัดสินใจ ทางการเมืองของประชาชน เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง

และการร่วมมรรณงค์หาเสียงกับพรรคการเมือง ตลอดจนการช่วยเหลือพรรคการเมืองในการ
ประชาสัมพันธ์ถ่ายทอดอุดมการณ์เป้าหมายของพรรคการเมือง

คำสำคัญ : ความนิยมทางการเมือง, พรรคเพื่อไทย

Abstract

People are politically popular with the Pheu Thai Party. both before and after the 2014 coup. Elements of political popularity Whether it's the ideology of the political party political party policy political party leader political party candidate including mechanisms for managing political parties All are important elements that influence people to make political decisions. because of such political popularity People can easily touch it, for example, the policies of political parties that people can feel from concrete results. or leaders of political parties who are willing to drive policies of political parties, etc. Political popularity is a normal condition of individuals that should be expressed towards political parties that are consistent with their own ideas and ideologies.

The political popularity of the Pheu Thai Party can be considered in three dimensions that are considered as a component of political popularity, namely political party policies. Candidate for the House of Representatives and party leader It can be seen that political popularity is a matter of preference or called The "political taste" of an individual that demonstrates loyalty to the political party of their own choice and the belief that The party that they like will be able to meet their political needs and demands. which the fact that political parties have made the public have confidence It will affect the political decisions of the people, such as participating in political activities. political party membership and campaigning with political parties as well as assisting political parties in publicizing their ideology and goals

Keywords : political popularity, Pheu Thai Party

บทนำ

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ซึ่งมีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการทหารบก เป็นหัวหน้าคณะ ได้ทำการรัฐประหารรัฐบาลรักษาการที่นำโดยพรรคเพื่อไทย ซึ่งมีพัฒนาการมาจาก พรรคไทยรักไทยเดิม ที่นำโดย พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร โดยการรัฐประหารดังกล่าวเกิดขึ้นหลังความขัดแย้งทางการเมืองไทยที่ดำเนินมานานนับตั้งแต่ปลายทศวรรษ 2546 จนนำไปสู่การรัฐประหารถึง 2 ครั้ง (พ.ศ.2549 และ พ.ศ.2557) ความขัดแย้งดังกล่าวเป็นการปะทะในเชิงเป้าหมาย และผลประโยชน์ระหว่างกลุ่มทางการเมืองใหญ่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ด้านอิทธิพลของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร อดีต นายกรัฐมนตรี ตั้งแต่ พ.ศ. 2544-2549 และกลุ่มที่สนับสนุน พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร หรือคัดค้าน การรัฐประหารที่นำไปสู่การสิ้นสุดของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งในปี 2549 ความขัดแย้งระหว่าง กลุ่มทั้งสองนี้ ซึ่งพัฒนามาสู่การเคลื่อนไหวทำหายหรือสนับสนุน และการเผชิญหน้ากันระหว่างกลุ่ม เคลื่อนไหวโดยเฉพาะของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) และกลุ่ม คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.)

การรัฐประหารทั้ง 2 ครั้ง มีลักษณะที่ต่างกันคือหลังการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 ได้มีการ ปราปรามการกระทำที่ถูกระบุว่าเป็นภัยต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ภายใต้การอ้างอิงประมวล กฎหมายอาญามาตรา 112 นอกจากนี้ ยังเป็นที่น่าสนใจว่ารัฐประหาร พ.ศ.2557 เกิดขึ้นท่ามกลาง บริบทต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดมิติใหม่ ๆ ในการทำรัฐประหารในประเทศไทย อาทิ บริบทที่ประชาชนทั่วไป ตื่นตัวทางประชาธิปไตยอย่างสูง การเกิดขึ้นของกิจกรรมและขบวนการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่สนับสนุนและต่อต้านรัฐบาลนับตั้งแต่ พ.ศ. 2549 และการที่พลเมืองสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้อย่างกว้างขวางผ่านเครือข่ายข้อมูลข่าวสารข้ามพรมแดน (ประชาไท, 2558 : ออนไลน์) รวมทั้งใช้ กระบวนการผ่านระบบพรรคการเมือง

อย่างไรก็ตาม พรรคการเมืองซึ่งเป็นสถาบันตัวแทนจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับ ประชาชน ซึ่งเห็นได้จากการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร หากประชาชนให้ความ ไว้วางใจพรรคการเมือง โดยเลือกพรรคการเมืองใดให้เป็นตัวแทนโอกาสที่จะมั่นคงของพรรคการเมือง นั้นก็จะสูงตามไปด้วย พรรคการเมืองเป็นที่รวมขององค์กรทางการเมือง รวมทั้งบุคคลที่มีอุดมการณ์ เดียวกันและมีเป้าหมายเพื่อได้อำนาจทางการเมืองในรัฐบาล ซึ่งโดยอำนาจภายใต้กฎหมาย รัฐธรรมนูญ ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจ แต่เนื่องจากจำนวนประชาชนมีมากเกินไปทำให้ไม่สามารถเข้า

มาใช้อำนาจในการปกครองร่วมกันได้ทั้งหมด ดังนั้น การใช้อำนาจของประชาชนจำเป็นต้องกระทำผ่านตัวแทน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งทำหน้าที่แทน ทั้งการการตัดสินใจ การนำเสนอปัญหา ออกกฎหมาย กำหนดนโยบาย หรือหน้าที่อื่นๆ พรรคการเมืองในฐานะองค์กรทางการเมือง จึงต้องส่งผู้สมัครลงรับเลือกตั้งเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชน ฉะนั้นพรรคการเมืองจึงเป็นสถาบันทางการเมืองที่จะช่วยให้เกิดการเป็นตัวแทนของประชาชนขึ้น เพื่อทำหน้าที่แทนประชาชนดังกล่าว และเป็นเสมือนสื่อกลางระหว่างประชาชนกับรัฐบาล โดยพรรคการเมืองจะเป็นองค์กรที่รวบรวมข้อเรียกร้องและปัญหาต่างๆของประชาชนส่งให้รัฐบาลรับรู้เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือกำหนดเป็นนโยบายในการบริหารประเทศต่อไป (กนก วงษ์ตระหง่าน, 2536 : 296)

ความนิยมทางการเมืองของพรรคเพื่อไทย

อนึ่ง พรรคเพื่อไทยเป็นพรรคการเมืองที่มีขนาดใหญ่ มีสมาชิกของพรรคทั่วประเทศและมีฐานคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพรรคเพื่อไทยมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ 3 ช่วง คือ ช่วงแรก พรรคไทยรักไทย ช่วงที่สองคือ พรรคพลังประชาชน และช่วงที่สามคือ พรรคเพื่อไทย โดยสองช่วงแรกพรรคไทยรักไทยและพรรคพลังประชาชนได้ถูกยุบตามคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญ (ประกอบ จิรกิติ, 2552 : 6) ต่อมาได้กลายมาเป็นพรรคเพื่อไทย และถูกเรียกว่าเป็น “พรรคคนอมิณี” ของตระกูลชินวัตร อย่างไรก็ตาม การเป็นพรรคการเมืองของประชาชนเห็นได้จากแม้จะมีการยุบพรรค และตัดสิทธิ์กรรมการบริหารพรรคที่เป็นคนสำคัญออกไปหลายคน แต่การเลือกตั้งครั้งต่อมาผู้แทนราษฎรหน้าใหม่ในนาม “พรรคเพื่อไทย” โดยมีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในฐานะผู้นำพรรคคนใหม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนให้เข้ามาบริหารประเทศอีกสมัย สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงแนวคิดความนิยมทางการเมืองที่ประชาชนมีต่อพรรคเพื่อไทย จึงเป็นเรื่องที่ยากจะทำให้เปลี่ยนแปลงความนิยมของประชาชนไทย (บุญทัน ดอกไธสง, 2557 : 23)

นอกจากนี้ การที่พรรคเพื่อไทยชนะการเลือกตั้งอย่างท่วมท้นในหลายที่ผ่านมา แม้ว่าจะมีการยุบพรรคไปหลายรอบ อาจเป็นเพราะนโยบายการหาเสียงที่รู้จักกันคือ “ทักษิณคิด เพื่อไทยทำ” อดีตผู้นำพรรคอย่าง พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ก็มีผลสำคัญไม่น้อย เห็นได้จากการหาเสียงในเวทีสาธารณะแต่ละครั้งในทุกพื้นที่ ผู้แทนในพื้นที่จะอ้างถึงอดีตผู้นำพรรคฯ แสดงให้เห็นว่าทั้งกระบวนการทางนโยบายของพรรคและอดีตผู้นำพรรคมีส่วนต่อการนำมาสร้างเป็นยุทธศาสตร์การหา

เสียงพรรคอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเห็นได้จากผลสะท้อนจากการเลือกตั้งที่พรรคเพื่อไทยชนะอย่างท่วมท้น ในการเลือกตั้ง (วิภาวดี พันธุ์ยางน้อย, 2555 : 18)

ทั้งนี้ พรรคเพื่อไทยถือได้ว่ามีฐานเสียงที่มั่นคงและแข็งแกร่งไม่จะเป็นการเลือกตั้งการเมือง ในทุกระดับ หากผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสังกัดพรรคเพื่อไทยเลือกตั้งระดับท้องถิ่น โอกาสที่จะได้รับการเลือกตั้งมีค่อนข้างสูงจนมีการกล่าวกันในภาษาชาวบ้านว่า “ใครก็ตามต่อให้เป็นเสาไฟฟ้ามาลงพรรคเพื่อไทยชาวบ้านก็จะเลือกหมด” เหตุผลสำคัญที่ทำให้ชาวบ้านตัดสินใจเลือกพรรคเพื่อไทยเพราะยังมีความศรัทธาต่ออดีตผู้นำพรรคและมีความเชื่อมั่นว่าพรรคเพื่อไทยเพราะยังมีความศรัทธาต่ออดีตนายกรัฐมนตรี และมีความเชื่อมั่นว่าพรรคเพื่อไทยตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนไทย เห็นได้จากผล การเลือกตั้งที่ชี้ให้เห็นถึงฐานคะแนนเสียงที่ท่วมท้น

การเลือกตั้งกำลังใกล้เข้ามาทำให้พรรคการเมืองเคลื่อนไหวกันอย่างคึกคัก ในบรรดาพรรคการเมือง ดูเหมือนว่า พรรคเพื่อไทยมีการเติบโตอย่างร้อนแรงมากที่สุด ทางด้านการดำเนินการหาเสียงอย่างต่อเนื่อง เพื่อบรรลุเป้าหมายแลนด์สไลด์ในการเลือกตั้งครั้งนี้

ความนิยมของพรรคเพื่อไทยเห็นได้ชัดจากการสำรวจคะแนนนิยมของพรรคการเมืองครั้งที่ 3/2565 ในเดือนกันยายนของนิด้าโพล พรรคเพื่อไทยมีคะแนนนิยม 34.44 % สูงที่สุดในบรรดาพรรคการเมือง และในการสำรวจแบบเจาะในรายภาคเมื่อต้นเดือนตุลาคม ซึ่งเริ่มจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏว่า พรรคเพื่อไทยได้รับความนิยมสูงถึง 54.35 % ความนิยมนี้ยังเห็นได้จากผลการเลือกตั้งจริงอย่างเป็นรูปธรรมในการเลือกตั้งซ่อมนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ดที่ผ่านมา ซึ่งผู้สมัครจากพรรคเพื่อไทยได้รับชัยชนะด้วยคะแนนเสียงท่วมท้นทั้งสอง จังหวัด (พิชาย รัตนดิolk ณ ภูเก็ต, 2565 : ออนไลน์)

ปัจจัยที่ทำให้ความนิยมของพรรคเพื่อไทยเพิ่มขึ้นมาจากทั้งภายนอกและภายใน ปัจจัยภายนอกคือ ความล้มเหลวในการบริหารประเทศของรัฐบาลประยุทธ์ ส่วนปัจจัยภายในคือ การสนับสนุนทุกมิติอย่างเต็มพิกัดของตระกูลชินวัตร การใช้ยุทธศาสตร์ครอบครัเพื่อไทย การตอกย้ำผลิตซ้ำคำขวัญ “แลนด์สไลด์” การนำเสนอนโยบายที่สร้างความหวังทางเศรษฐกิจ การเลือกเสนอชื่อบุคคลที่มีศักยภาพการบริหารสูงเป็นนายกรัฐมนตรีที่สร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนได้

การสนับสนุนทุกมิติที่มีต่อพรรคเพื่อไทยของตระกูลชินวัตรก็เป็นเงื่อนไขที่ทำให้คะแนนนิยมของพรรคเพื่อไทยเพิ่มขึ้น บุคคลสำคัญของตระกูลชินวัตรทั้ง พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นางสาวแพทองธาร ชินวัตร และ คุณหญิงพจมาน ณ ป้อมเพชร์ ต่างก็สนับสนุนพรรคเพื่อไทยอย่างเต็มที่ภายใต้การ

แสดงบทบาทในแง่มุมที่แตกต่างกัน พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร แสดงบทบาททางความคิดเสนอแนวคิดทางเศรษฐกิจ การเมือง และวิพากษ์การทำงานรัฐบาลประยุทธ์อย่างเข้มข้น ผ่านการเสวนาทางสื่อออนไลน์ นางสาวแพทองธาร ชินวัตร แสดงบทบาทเป็นแกนนำขับเคลื่อนสร้างค่านิยมแก่พรรคในการรณรงค์หาเสียงอย่างเข้มข้นด้วยฐานะหัวหน้าครอบครัวเพื่อไทย และคุณหญิงพจมาน ณ ป้อมเพชร แสดงบทบาทการสนับสนุนอยู่ข้างหลัง แต่ก็ปรากฏตัวในที่สาธารณะให้เห็นอย่างชัดเจน กล่าวได้ว่าตระกูลชินวัตรชักนำความคิดผ่านทักษิณ เคลื่อนไหวขับเคลื่อนการเมืองผ่าน นางสาวแพทองธาร และการสร้างความมั่นใจในเรื่องการมีทรัพยากรเพื่อการเลือกตั้งผ่านการปรากฏตัวในที่สาธารณะของคุณหญิงพจมาน

ค่านิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อพรรคเพื่อไทย

ค่านิยมทางการเมืองของพรรคเพื่อไทย อาจพิจารณาได้ 3 มิติ ที่ถือว่าเป็นองค์ประกอบของค่านิยมทางการเมือง คือ นโยบายพรรคการเมือง ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และหัวหน้าพรรค จะเห็นได้ว่าค่านิยมทางการเมืองเป็นเรื่องของความชื่นชอบหรือเรียกว่า “รสนิยมทางการเมือง” ของปัจเจกบุคคลที่แสดงถึงความจงรักภักดีต่อพรรคการเมืองที่ตนเองนิยมและมีความเชื่อมั่นศรัทธาว่า พรรคที่ตนเองชอบนั้นจะสามารถตอบสนองความต้องการและข้อเรียกร้องทางการเมืองได้ ซึ่งการที่พรรคการเมืองได้ทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นแล้ว ก็จะมีผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองของประชาชน เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และการร่วมรณรงค์หาเสียงกับพรรคการเมือง ตลอดจนการช่วยเหลือพรรคการเมืองในการประชาสัมพันธ์ถ่ายทอดอุดมการณ์เป้าหมายของพรรคการเมือง เป็นต้น เมื่อประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับพรรคการเมืองมากขึ้น ในที่สุดก็จะกลายเป็นความผูกพัน ความหวงแหน เปรียบเสมือนความศรัทธาในศาสนา ซึ่ง James David Barber (1969, p.55) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ค่านิยมทางการเมืองเป็นเหมือนกับความศรัทธาต่อศาสนา

มิตินโยบายพรรคการเมือง อาจจะรวมถึงความเชื่อมั่นในตัวผู้นำ จะเห็นได้จากการการตลาดนำการเมืองในการสร้างค่านิยมทางการเมืองของพรรคไทยรักไทยและรัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการในการสร้างภาพลักษณ์ของพรรค การบริหารจัดการภายในพรรค นโยบายของพรรค การวางตัวผู้นำ การกำหนดทิศทางในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและการจัดการสื่อสารผ่านกระบวนการทางการเมืองการตลาดอย่างเป็นระบบ รวมไปถึงกลยุทธ์ใน

การรักษาคะแนนนิยมทางการเมืองในแต่ละช่วงเวลา ดังนั้น ประชาชนจึงเห็นความสำคัญและเป้าหมายของการจัดตั้งพรรคเพื่อไทย รวมถึงมีความเชื่อมั่นในอุดมการณ์ของพรรคที่มีการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยสร้างความเป็นธรรมให้กับสังคม และนึกถึงคนรากหญ้า ทั้งในเรื่องปากท้อง ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และโอกาสเข้าถึงบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน

มิติหัวหน้าพรรค การที่ประชาชนนิยมพรรคเพื่อไทยนั้นเป็นเพราะยังมีความศรัทธาต่อ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร อดีตผู้นำพรรคยุคแรก คือ พรรคไทยรักไทย ซึ่งเคยนำพาพรรคไทยรักไทย ชนะการเลือกตั้งอย่างถล่มทลาย และบริหารประเทศจนเป็นที่นิยมของประชาชน เห็นได้จากการกำหนดนโยบายและการขับเคลื่อนนโยบายที่เป็นรูปธรรมจนถึงผู้นำพรรคในเวลาต่อมา

มิติผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สามารถแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้ โดยเชื่อว่าจะสามารถเสนอข้อเรียกร้องของประชาชนส่งผ่านไปยังที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองได้ แม้ว่าผู้สมัครแข่งขันในนามพรรคการเมืองจะเป็นใครก็ตาม ถ้าลงสมัครในนามพรรคเพื่อไทยประชาชนก็ตัดสินใจเลือกผู้สมัครคนนั้น จนเกิดเป็นวาทกรรม “ใครก็ตามต่อให้เป็นเสาไฟฟ้ามาลงพรรคเพื่อไทยชาวบ้านก็จะเลือกหมด” อย่างไรก็ตาม ตัวผู้สมัครของพรรคเพื่อไทยก็ยังเกิดปัญหาไม่น้อย เพราะบางพื้นที่ประชาชนก็ไม่นิยมชมชอบผู้สมัคร แต่ที่เลือกเข้าไปเพราะชอบนโยบายพรรคการเมืองมากกว่า จึงทำให้มองข้ามตัวผู้สมัครของพรรค

จะเห็นได้จากผลสำรวจไทยรัฐโพลชี้ว่าเลือกตั้งครั้งหน้าหน้า ประชาชน 48.02% จะไปลงคะแนนให้พรรคเพื่อไทย ก้าวไกลอันดับที่ 2 และพรรครวมไทยสร้างชาติอันดับ 3 ดังภาพประกอบนี้ (ไทยรัฐ, 2566 : ออนไลน์)

บทสรุป

ประชาชนมีความนิยมทางการเมืองของพรรคเพื่อไทย ทั้งก่อนและหลังจากรัฐประหาร พ.ศ.2557 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า องค์ประกอบความนิยมทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นอุดมการณ์ พรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ผู้นำพรรคการเมือง ผู้สมัครพรรคการเมือง รวมทั้งกลไกการบริหารจัดการพรรคการเมือง ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลให้ประชาชนตัดสินใจทางการเมืองได้ เพราะองค์ประกอบความนิยมทางการเมืองดังกล่าว ประชาชนสัมผัส ได้โดยง่าย อาทิ นโยบายของพรรคการเมืองที่ประชาชนสัมผัสได้จากผลงานที่เห็นเป็นรูปธรรม หรือผู้นำพรรคการเมืองที่มีความ

ตั้งใจกับการขับเคลื่อนนโยบายของพรรคการเมือง เป็นต้น ทั้งนี้ความนิยมทางการเมืองเป็นสภาพปกติของปัจเจกบุคคลที่พึงแสดงออกต่อพรรคการเมืองที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดและอุดมการณ์ของตนเอง โดยสิ่งที่ทำให้ตัดสินใจต่อความนิยมทางการเมืองที่มีต่อพรรคคือ องค์ประกอบของความนิยมทางการเมืองที่ค่อนข้างจะมีความสมบูรณ์แบบ

References

- กนก วงษ์ตระหง่าน. (2536). *การเมืองในระบอบประชาธิปไตย*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไทยรัฐ. (2566). *ไทยรัฐโพลเผย คนเตรียมเลือกเพื่อไทยมากที่สุด แต่ยังไม่แลนด์สไลด์-รทสช.นำห่าง พปชร.* [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2566 <https://www.thairath.co.th/news/politic/2608586>
- บุญทัน ดอกไธสง. (2557). *การบริหารอำนาจสงคราแย่งเงิน : ยุคใหม่*. กรุงเทพมหานคร : นัยนา ประไพ.
- ประกอบ จิรกิตติ. (2552). *ผลกระทบของคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ กรณีการยุบพรรคการเมืองที่มีต่อการพัฒนาการเมือง*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประชาไท. (2558). *นร.ม.5 กลุ่มต้านค่านิยม 12 ประการ เผยทหารโทรถามหาที่ ร.ร.-วอน คสช.เลิกระวางคนคิดต่าง*. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2565 URL.<http://prachatai.com/journal/2014/10/56142>
- พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต.(2565). *พรรคเพื่อไทยกับพลังประชารัฐ: ปัจจัยของการเติบโตและการถดถอย (1)*. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2566 <https://mgronline.com/daily/detail/9650000098703>
- วิภาวดี พันธุ์ยางน้อย (2555). *หมู่บ้านเสื้อแดง : การปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์เชิงอำนาจในชุมชนชนบทไทย กรณีศึกษาหมู่บ้านนาใหญ่ จังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- David Barber, J. (1969). *Citizen Politics: An Introduction to Political Behavior*. Chicago : Markham.